

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Hlušítkem, Ph.D. ve věci
žalobce:

H. R.

státní příslušnost Irácká republika
t. č. Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty
sídlem Vyšní Lhoty 234, 739 51 Vyšní Lhoty

zastoupen Mgr. Faridem Alizeyem, advokátem
se sídlem Stodolní 834/7, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému:

Ministerstvo vnitra

sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 9. 2025, č. j. OAM-782/BA-BA01-K11-2025,
o udělení mezinárodní ochrany,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobou doručenou Krajskému soudu v Ostravě dne 9. 10. 2025 brojil žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 9. 2025, č. j. OAM-782/BA-BA01-K11-2025 (dále též jen

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M. P.

„napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu dle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“). Žalobce s napadeným rozhodnutím nesouhlasil a žádal, aby ho krajský soud zrušil.

2. Proti napadenému rozhodnutí brojil žalobce včasnou žalobou, v níž navrhoval, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, neboť byla zkrácena jeho práva coby žadatele o udělení mezinárodní ochrany.
3. Žalobce nejprve krátce shrnul skutkový stav. Dále projevil nesouhlas s napadeným rozhodnutím. Uvedl, že se žalovaný jeho případem zabýval pouze povrchně, k posouzení aktuální situace v zemi původu použil zastaralé zprávy. K tomu sám odkázal na několik zpráv z roku 2024 organizací Human Rights Watch, Amnesty Int. a Agentury Reuters. Odkázal také na judikaturu Evropského soudu pro lidská práva. K uvedenému výčtu žalobce obecně uvedl, že žalovaný jeho věc dostatečně neprošetřil, neboť k zemi dochází k závažnému porušování lidských práv. Má za to, že splňuje podmínky minimálně pro udělení tzv. doplňkové ochrany.
4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 18. 10. 2025 popřel oprávněnost podané žaloby a vyjádřil nesouhlas s žalobními námitkami. V průběhu správního řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti o udělení mezinárodní ochrany jmenovaného je, že jeho bratr měl poměr s dívkou, přičemž její rodina byla proti a bratrovi i dotyčnému vyhrožovala.
5. Žalovaný při posouzení žádosti o udělení mezinárodní ochrany výše jmenovaného z hlediska důvodů pro udělení azylu vycházel především z výpovědi žadatele, protokolu PČR o výsledku účastníka řízení o správním vyhoštění č. j. KRPP-97823-8/ČJ-2025-030022, ze dne 10. 7. 2025, a dále z informací, které shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Irácké republice. Žalobce se s podklady mohl seznámit a vyjádřit se, avšak této možnosti nevyužil a ani nenavrhл žádné doplnění podkladů a neuvedl žádné další skutečnosti, které by mohl vzít žalovaný do úvahy.
6. Při posouzení důvodnosti žádosti žalobce o mezinárodní ochranu vycházel správní orgán z řádně zjištěného stavu věci, který nesvědčí o přítomnosti důvodů, pro které by mu měla být udělena mezinárodní ochrana v jakékoli její formě. Žalobní námitky nedokládají žalobcem namítaná pochybení správního orgánu, který vzal v úvahu tvrzené skutečnosti a přihlédl k nim. Shromáždil k nim adekvátní a aktuální informace o situaci v zemi původu. Vycházel z dostatečně zjištěného stavu věci, který svým rozsahem odpovídá předpokladům nezbytným pro vydání rozhodnutí. Žalovaný na základě výpovědi žalobce a v porovnání s informacemi o zemi původu prokázal a vyvrátil tvrzení žalobce s takovou mírou pravděpodobnosti, která nevyvolává zásadní pochybnosti o jeho úsudku, a to ohledně všech jeho namítaných skutečností v žalobě.
7. Důvody k udělení mezinárodní ochrany formou azylu dle ustanovení § 12 písm. a), § 12 písm. b), § 13 ani § 14 zákona o azylu v případě žalobce shledány nebyly. Stejně tak absentují důvody k udělení doplňkové ochrany dle ustanovení § 14a či § 14b zákona o azylu. K tom zopakoval argumenty již uvedené v napadeném rozhodnutí.
8. Žalovaný shrnul, že mezinárodní ochrana ve smyslu zákona o azylu je právním institutem zcela výjimečným, jehož smyslem je poskytnout žadateli ochranu, nikoliv však před jakýmkoliv negativními jevy v zemi původu, nýbrž jen z důvodů upravených zákonem o

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M.P.

azyly. Tyto v jeho konkrétním případě shledány nebyly. Dále žalovaný uvádí, že skutečnost, že v zemi původu existuje nedemokratický režim, sama o sobě nepostačuje k tomu, aby bylo možno dojít k závěru o důvodnosti pronásledování či vážné újmy. Vždy je základní výpověď žadatele o azyl, ze které se při posuzování azylového příběhu vychází a žalobcova výpověď nedokládala pronásledování či vážnou újmu, což žalovaný dostatečně odůvodnil a vysvětlil ve svém rozhodnutí. Poukázal na judikaturu týkající se věrohodnosti a břemene tvrzení žadatelů o azyl. Žalovaný nedospěl k závěru, že by výše jmenovanému v případě návratu do vlasti hrozilo nebezpečí pronásledování či přímé a bezprostřední nebezpečí vážné újmy.

9. Žalovaný shrnul, že neshledává obsah žalobních námitek způsobilým zpochybnit jím vyslovené závěry. Správní rozhodnutí netrpí vadami vytýkanými v žalobě. Závěrem navrhl zamítnutí žaloby.

Zjištění z obsahu správních spisů

10. Rozhodnutím Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje (dále jen „krajské ředitelství“), ze dne 10. 7. 2025, č. j. KRPC-97824-3/ČJ-2025-030022, byl žalobce podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zajištěn za účelem správního vyhoštění na dobu 120 dnů. Do protokolu o výsledku účastníka řízení ze dne 10. 7. 2025 žalobce uvedl, že z Iráku odcestoval 25. 6. 2025 autobusem do Turecka na Turecké vízum s tříměsíční platností. Z Turecka pokračoval s převaděčem v kamionu do Bulharska, poté přes Rumunsko do Maďarska. V Maďarsku přestoupil do osobního automobilu, kterým jel do České republiky, kam přicestoval 9. 7. 2025. Měl v plánu pokračovat přes Německo do Francie. Převaděči zaplatil 20 000 dolarů. Zkoušel získat francouzské vízum, avšak neúspěšně. Kroky k legalizaci pobytu v České republice neučinil, přes Českou republiku pouze projížděl. Nemá zde žádné příbuzné ani osobu blízkou. Z domovského státu odcestoval z důvodu nedostatku práce a živobytí. Žijí tam jeho rodiče a bratři, se kterými je v pravidelném telefonickém kontaktu. Uvedl, že v případě správního vyhoštění pojedí zpět do Iráku, avšak nemá na to nyní dostatek finančních prostředků. Ve vlasti není žádným způsobem ohrožen na životě, nehrozí mu žádná forma mučení, není podrobován nelidskému zacházení, ani mu nehrozí otroctví či nucené práce. Taktéž má ve vlasti zaručeno právo na osobní bezpečnost a na účinnou právní ochranu. Dále uvedl, že peníze na cestu dostal od bratra, zbývá mu 300 euro, ale neví, zda to je dostačující částka na vycestování a na zaplacení nákladů správního řízení. Cítí se zdrav a žádné léky neužívá. Na závěr dodal, že se chce vrátit domů do Iráku a požádal policejní orgán, zda by to mohl zařídit.
11. Součástí spisu je závazné stanovisko krajského ředitelství ze dne 11. 7. 2025 s informací, že vycestování žalobce do Irácké republiky je možné.
12. Žalobce v úzké návaznosti na rozhodnutí o zajištění požádal dne 14. 7. 2025 o mezinárodní ochranu.
13. Dne 21. 7. 2025 poskytl žalobce žalovanému údaje k žádosti o mezinárodní ochranu. Uvedl, že je Iráčan, hovoří kurdsky (sorání), vyznává islám a není ani nebyl nijak politicky aktivní. Je svobodný a bezdětný. Uvedl, že z Iráku vycestoval autobusem do Turecka asi 26. 6. 2025, ze kterého po týdnu cestoval v nákladním autě do Bulharska a dále do Maďarska. Poté pokračoval autem do Rakouska, přes Českou republiku do Německa. Tam jej kontrolovala

policie a zaslala jej zpět do České republiky. Cestovní doklad nemá, ve státech EU dříve nepobýval ani nežádal o mezinárodní ochranu. Cítí se zdrav, bez zvláštních omezení či potřeb. Jako důvod žádosti o mezinárodní ochranu uvedl, že jeho bratr měl problém s nějakými lidmi kvůli jeho slečně. Měli schůzku a její rodina je viděla. Rodina dívky jemu i bratrovi vyhrožovali zabitím.

14. Do protokolu o pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany dne 13. 8. 2025 žalobce uvedl, že neví přesně, kdy Irák opustil, ale že to bylo 21. nebo 22. 6. 2025. K bezpečnostní situaci ve městě Ranya uvedl, že tam válka není, ale občas území bombardují Turci. Při odjezdu z vlasti žádné potíže neměl, ani ve vlasti se nesetkal s problémy se státními orgány, úřady apod. Ve vlasti stále žije jeho rodina, se kterou je nyní v kontaktu málo. K vycestování z vlasti si zařídil potřebné doklady, jeho cílem bylo dostat se do Německa, ale teď se rozhodl zůstat v České republice. K vycestování měl vízum do Turecka. Neví, kde se nachází jeho cestovní pas, neboť jej sebrali převaděči. Svou vlast se rozhodl opustit, neboť jeho bratr byl na rande se slečnou a dozvěděli se to její rodiče. Bratrovi následně poslali výhrůžky, které neuposlechl. Když situace byla špatná, tak bratr zmizel a rodiče dívky následně přijeli k nim domů ozbrojení, hledali jeho bratra, ale nenašli ho, tak chytili žalobce. Vyhrožovali jejich rodičům, aby bratra předali, jinak žalobce zabijí. Následně jej pustili a on dostal strach a rozhodl se vlast opustit. Dodal, že vztahy mezi kmeny se takto u nich řeší. Tuto skutečnost neuvedl dříve, neboť u výsledku policií neměl tlumočníka, kterému by rozuměl, ale pouze kamaráda, který arabsky rozumí pár slov, a tak mu překládal. K návštěvě zmíněné rodiny od dívky došlo začátkem června 2025, k fyzickému napadení nedošlo, ale vyhrožovali mu zabitím. Uvedl, že v kontaktu s rodiči není, tak nemá informace o případném dalším vyhrožování. Situaci by nemohl vyřešit ani přestěhováním do jiné části země. Zmínil, že má strýce ve Finsku a v České republice má kamarády. O mezinárodní ochranu chtěl požádat v Německu, ale když jej zadrželi v České republice, tak požádal zde. Byl vyzván k vysvětlení nejasnosti ohledně důvodu opuštění Iráku. K tomu žalobce uvedl, že měl strach říct tyto skutečnosti policii. Ta se jej neptala na podrobnosti, ani všemu nerozuměl. V případě návratu se obává zabití. Informace ohledně jeho bratra nemá. Práva zpětného přetlumočení za účelem kontroly nevyužil.
15. Krajský soud zjistil, že žalovaný v rámci správního řízení shromáždil tyto podklady: Irák, Polský cizinecký úřad, bezpečnostní situace k datu 14. 2. 2025; Irák, Informace MZV ČR, č. j. 107005-7/2025-MZV/LPTP ze dne 8. 4. 2025 – Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti do Regionu iráckého Kurdistanu; Irák, Informace MZV ČR, č. j. 107006-6/2025-MZV/LPTP ze dne 8. 4. 2025 – Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti, návrat do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí; Informace ČTK: Jeden z vůdců Islámského státu v Iráku a Sýrii byl zabit, oznámil irácký premiér, ze dne 14. 3. 2025 a Informace ČTK: Strana kurdských pracujících zahájila v Iráku proces odzbrojování, ze dne 11. 7. 2025.
16. Dne 29. 8. 2025 měl žalobce možnost seznámit se s podklady pro rozhodnutí ve věci žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Žalobce se s podklady nechtěl seznámit, ani neuvedl žádné další skutečnosti či nová fakta.
17. Napadeným rozhodnutím žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu. Žalovaný v průběhu správního řízení dospěl k závěru, že

důvodem žádosti o mezinárodní ochranu žalobce je, že jeho bratr měl poměr s dívkou, přičemž její rodina byla proti a bratrovi i žalobci vyhrožovala. Žalovaný nejprve shrnul podklady, ze kterých při posouzení žádosti o mezinárodní ochranu vycházel a se kterými měl žalobce možnost se seznámit. Při posouzení tvrzení žalobce dospěl žalovaný k závěru, že žalobce v průběhu správního řízení neuvedl skutečnosti, na základě kterých by byly naplněny podmínky pro udělení mezinárodní ochrany dle § 12 písm. a) zákona o azylu. Žalovaný nedospěl ani k závěru, že by žalobce mohl ve vlasti pociťovat obavu z pronásledování z důvodu uvedených v § 12 písm. b) zákona o azylu. Žalovaný za důvod své žádosti o mezinárodní ochranu označil obavy související s rodinou bratrovy partnerky, která jemu i bratrovi vyhrožovala. Žalovaný v této skutkové okolnosti neshledává žádné skutečnosti, které by implikovaly přiměřenou pravděpodobnost pronásledování z azylově relevantních důvodů. K tomu odkázal na související judikaturu Nejvyššího správního soudu a na nastavená kritéria, která musí být splněna. Žalobcem prezentované motivy nezakládají pronásledování dle zákona o azylu. Předestřená příkoří nedosáhla takové intenzity a opakovanosti, především nebyla vedena státními orgány, nýbrž soukromými osobami, které nejednaly s posvěcením státní moci. Žalobce se dostal pouze do jedné konfrontace s rodinou dívky, se kterou navázal poměr jeho bratr, přičemž ani nedošlo k fyzické konfrontaci, pouze jediné výhrůžce. Žalovaný zdůraznil, že žadatel se shodou okolností stal pouze jakýmsi zástupným cílem, neboť soukromé osoby s ním žádné potíže neměly. Sám žalobce pak danou situaci neřešil a rozhodl se rovnou opustit vlast. Žalovaný také poukázal na protokol PČR o výsledku z 10. 7. 2025, ve kterém tyto motivy vůbec nezmínil, naopak uvedl, že mu ve vlasti nic nehrozí. Žalovaný následně posuzoval možnost udělení azylu dle § 13 zákona o azylu a udělení doplňkové ochrany dle § 14a a § 14b zákona o azylu a dospěl k závěru, že žalobce podmínky pro udělení azylu podle těchto ustanovení taktéž nesplňuje.

18. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 18. 10. 2025 popřel oprávněnost podané žaloby a vyjádřil nesouhlas s žalobními námitkami. V průběhu správního řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti o udělení mezinárodní ochrany jmenovaného je, že jeho bratr měl poměr s dívkou, přičemž její rodina byla proti a bratrovi i dotyčnému vyhrožovala.
19. Žalovaný při posouzení žádosti o udělení mezinárodní ochrany výše jmenovaného z hlediska důvodů pro udělení azylu vycházel především z výpovědi žadatele, protokolu PČR o výsledku účastníka řízení o správním vyhoštění č. j. KRPP-97823-8/ČJ-2025-030022, ze dne 10. 7. 2025, a dále z informací, které shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Irácké republice. Žalobce se s podklady mohl seznámit a vyjádřit se, avšak této možnosti nevyužil a ani nenavrhл žádné doplnění podkladů a neuvedl žádné další skutečnosti, které by mohl vzít žalovaný do úvahy.
20. Při posouzení důvodnosti žádosti žalobce o mezinárodní ochranu vycházel správní orgán z řádně zjištěného stavu věci, který nesvědčí o přítomnosti důvodů, pro které by mu měla být udělena mezinárodní ochrana v jakékoli její formě. Žalobní námitky nedokládají žalobcem namítaná pochybení správního orgánu, který vzal v úvahu tvrzené skutečnosti a přihlédl k nim. Shromáždil k nim adekvátní a aktuální informace o situaci v zemi původu. Vycházel z dostatečně zjištěného stavu věci, který svým rozsahem odpovídá předpokladům nezbytným pro vydání rozhodnutí. Žalovaný na základě výpovědi žalobce a v porovnání s informacemi o zemi původu prokázal a vyvrátil tvrzení žalobce s takovou mírou

pravděpodobnosti, která nevyvolává zásadní pochybnosti o jeho úsudku, a to ohledně všech jeho namítaných skutečností v žalobě.

21. Důvody k udělení mezinárodní ochrany formou azylu dle ustanovení § 12 písm. a), § 12 písm. b), § 13 ani § 14 zákona o azylu v případě žalobce shledány nebyly. Stejně tak absentují důvody k udělení doplňkové ochrany dle ustanovení § 14a či § 14b zákona o azylu. K tom zopakoval argumenty již uvedené v napadeném rozhodnutí.
22. Žalovaný shrnul, že mezinárodní ochrana ve smyslu zákona o azylu je právním institutem zcela výjimečným, jehož smyslem je poskytnout žadateli ochranu, nikoliv však před jakýmkoliv negativními jevy v zemi původu, nýbrž jen z důvodů upravených zákonem o azylu. Tyto v jeho konkrétním případě shledány nebyly. Dále žalovaný uvádí, že skutečnost, že v zemi původu existuje nedemokratický režim, sama o sobě nepostačuje k tomu, aby bylo možno dojít k závěru o důvodnosti pronásledování či vážné újmy. Vždy je základní výpověď žadatele o azyl, ze které se při posuzování azylového příběhu vychází a žalobcova výpověď nedokládala pronásledování či vážnou újmu, což žalovaný dostatečně odůvodnil a vysvětlil ve svém rozhodnutí. Poukázal na judikaturu týkající se věrohodnosti a břemene tvrzení žadatelů o azyl. Žalovaný nedospěl k závěru, že by výše jmenovanému v případě návratu do vlasti hrozilo nebezpečí pronásledování či přímé a bezprostřední nebezpečí vážné újmy.
23. Žalovaný shrnul, že neshledává obsah žalobních námitek způsobilým zpochybnit jím vyslovené závěry. Správní rozhodnutí netrpí vadami vytýkanými v žalobě. Závěrem navrhl zamítnutí žaloby.

Posouzení věci krajským soudem

24. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Ve věci soud rozhodl bez jednání v souladu s § 51 s. ř. s.
25. Věc soud posoudil optikou žalobních námitek a dospěl k závěru, že žaloba důvodná není.
26. Především má soud za to, že žalovaný zjistil dostatečně skutkový stav pro rozhodnutí ve věci. Žalobce v žalobě pouze obecně poukázal na to, že podle něj ke zjištění skutkového stavu použil žalovaný zastaralé zprávy o zemi původu. Neuvedl však, v čem konkrétně neodpovídají skutková zjištění ze „zastaralých zpráv“ skutečnosti a především pak, neuvedl, které konkrétní skutečnosti týkající se země původu jsou podstatné pro posouzení žalobcovy žádosti o mezinárodní ochranu. V té souvislosti je třeba akcentovat žalobcův azylový příběh, stojící na tvrzení o tom, že jeho bratr měl potíže s nějakými lidmi kvůli dívce a s tím, že pak měli vyhrožovat i žalobci zabitím. Jedná se tak především o jakousi zprostředkovanou obavu, nadto velmi obecně tvrzenou, bez bližších podrobností a bez návaznosti na situaci v zemi původu. Krajskému soudu není zřejmé, které žalovaným zjištěné skutečnosti lze považovat za zastaralé a neaktuální a které by mohly mít vztah k azylovému příběhu žalobce.

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M.P.

27. Nadto, zprávy o zemi původu shromážděné žalovaným krajský soud na rozdíl o žalobce považuje za dostatečně aktuální i podrobné vypovídající dostatečně o situaci v zemi původu pro účely rozhodnutí o žádosti žalobce o mezinárodní ochranu.
28. Pokud žalobce obecně namítá, že se žalovaný zabýval jeho žádostí povrchně, nemůže této námitce krajský soud přisvědčit. Naopak. Z napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalovaný se podrobně zabýval žalobcovými tvrzeními. Míra podrobnosti zpracování azylového příběhu žalovaným přitom zcela odpovídá míře podrobností samotných azylových tvrzení žalobce.
29. Nelze přitom, jak správně uvedl žalovaný, odhlédnout od toho, že žalobce se při výslechu na policii před podáním žádosti o mezinárodní ochranu o svých obavách nijak nezmínil a uvedl, že ve vlasti mu nic nehrozí.
30. Krajský soud má za to, že žalovaný zcela správně dospěl k závěru, že žalobce nesplňuje zákonné podmínky pro udělení mezinárodní ochrany v žádné z jejich forem, a to ani ve formě doplňkové ochrany, když s ohledem na žalobcova tvrzení nelze rozumně předpokládat, že by žalobci hrozila ve vlasti vážná újma ve smyslu § 14a zákona o azylu.
31. Nelze také přehlédnout, že žalobce podal žádost o mezinárodní ochranu až v přímé návaznosti na jeho zadržení a zajištění policií, ačkoli s ohledem na jeho azylová tvrzení mu zjevně nic nebránilo (nebylo ani v řízení zjištěno), podat žádost o mezinárodní ochranu bezprostředně po příjezdu do ČR.

Závěr a náklady řízení

32. Soud s ohledem na shora uvedené skutečnosti shledal žalobu nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
33. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 5. prosince 2025

JUDr. Petr Hlušík, Ph. D.
samosoudce